

Assurnasirpal d. 2. og Salmanassar d. 3.: Om deres krige i Syrien

I 800-tallet f.Kr. var Assyrien blevet den dominerende stormagt i Mesopotamien og Nærorienten. Herunder fortæller de assyriske konger, Assurnasirpal d. 2. og Salmanassar d. 3., i inskriptioner om deres krigstogter det år mod byer og riger i det syriske område.

[Efter at områder i det nordvestlige Syrien, der var under assyrisk herredømme, havde gjort oprør, drager Assurnasirpal d. 2. i krig for at slå oprøret ned. Han beretter:] [...] Jeg drog over til Kashari-bjerget og nærmede mig til Kinabu, Khulais¹ stærkt befæstede by. Jeg stormede (og) indtog byen med mine troppemasser (og) mit heftige angreb. Jeg bragte 600 af deres kombatanter til fald med våben. 3000, som var taget til fange, lod jeg gå op i luer. Jeg lod ikke en eneste blandt dem blive i live til at tjene som gidsel. Deres byleder Khulai tog jeg egenhændigt levende til fange. Ligene af dem samlede jeg i stabler. Deres unge mænd og kvinder brændte jeg på bålet. Jeg flåede deres byleder Khulai og beklædte muren i byen Damdamusa med hans hud. Jeg ødelagde og hærgede byen og lod den gå op i luer.

[Salmanassar d. 3. beretter:] På det tidspunkt gav jeg hyldest til alle de store guders storhed og roste for eftertiden Assurs² og Shamashs heroiske bedrifter ved at udføre en udhugget stele med mig selv som konge afbildet på den. Jeg beskrev derefter min heroiske adfærd, mine gerninger i kamp og opsatte den ved siden af Saluara-flodens kilde, ved foden af bjergene i Amanus.³ [...]

I Daian-Assurs år [: år 825 f.Kr.], i Aiuru måned [årets anden måned], den 14. dag, drog jeg fra Nineve.⁴ Jeg krydsede Tigris og nærmede mig Giammus byer ved floden Balikh.⁵ De blev bange for den rædsel, der udstrålede fra min stilling som hersker, såvel som for mine voldsomme våbens herlighed, og jeg dræbte deres herre, Giammu, med deres egne våben. Jeg gik ind i byerne Sahlala og Til-sha-Turahi og bragte mine gudebilleder ind i hans paladser. Jeg udførte glædesfesten i hans egne paladser. Jeg åbnede hans statskasse og inspicerede, hvad han havde skjult; jeg transporterede hans ejendom væk som bytte, idet jeg bragte det til min by Assur. Jeg drog fra Sahlala og nærmede mig Kar-Salmanassar. Jeg passerede Eufrat anden gang på flåder gjort flydedygtige ved hjælp af oppustede gedeskind. I Ina-Ashur-utir-asbat, som befolkningen i Hattina⁶ kalder Pitru, på den anden side af Eufrat ved floden Sagur modtog jeg tribut⁷ fra kongerne fra den anden side af Eufrat. [...] Jeg er drog fra bredden af Eufrat og nærmede mig Aleppo.⁸ De [: indbyggerne i Aleppo] var bange for at kæmpe og greb om mine fødder i underkastelse. Jeg fik sølv og guld som deres tribut, og jeg gav ofringer foran Adad⁹ i Aleppo. [...]

¹ Khulai: En oprørsleder

² Assur: En af assyriernes overguder - samt navnet på en af de assyriske hovedstæder

³ Bjergområde i det nordlige Syrien

⁴ Nineve: En af Assyriens hovedstæder

⁵ Giammu: Fyrste i det nordsyriske område

⁶ Hattina: Rige i det nordlige Syrien

⁷ Tribut: pålagt skat/afgift, der afkræves et overvundet land

⁸ Aleppo: By i det nordlige Syrien. Eksisterer stadig

⁹ Adad: Assyrisk stormgud

[I Syrien danner tolv konger og byfyrster, herunder kong Ahab af Israel, en koalition mod Salmanassar].

- 5 De rejste sig imod mig for at få et afgørende slag. Jeg kæmpede med dem med støtte fra Assurs mægtige kræfter, som Assur, min Herre, har givet mig, og de kraftige våben, som Nergal,¹⁰ min leder, har skænket mig, og mellem byerne Karkara og Gilzau påførte jeg dem et nederlag. Jeg dræbte 14.000 af deres soldater med sværd. Jeg kom over dem som Adad, når han lader en storm af regn vælte ned. Jeg spredte deres lig overalt, fyldte hele sletten med deres vidt spredte flygtende soldater. Under kampen fik jeg deres blod strømme ned ad områdets bakker. Sletten var for lille til at lade alle deres sjæle stige ned i Underverdenen, det store område gav efter, da det kom til at begrave dem. Med deres afdøde overdækkede jeg Orontes-floden før der var en bro. Allerede under kampen tog jeg deres stridsvogne fra dem, idet deres heste blev lagt under åget.
- 15

Assurnasirpal d. 2. og Salmanassar d. 3.: Om deres krige i Syrien: Overs. J. Rosenløv efter J. B. Pritchard: *The Ancient Near East*, vol. 1. Princeton (1958) s. 188ff.

¹⁰ *Nergal*: Underverdenens guddom